

M

Gerő Ernő

Lesz magyar ujjászületés!

MÁSODIK KIADÁS

Sztyed

„SZIKRA” KÖNYVKIADÓ
1944.

4.

MÁSODIK KIADÁS

az első kiadás 2 hét alatt elfogyott

10.001—30.000

Gerő Ernő

Lesz magyar ujjászületés!

Gerő Ernő, a Magyar Kommunista Párt Központi
Vezetőségi tagjának beszéde a november
7-én megtartott szegedi
nagygyűlésen

MÁSODIK KIADÁS

„SZIKRA” KÖNYVKIADÓ
1944.

Tisztelt elvtársak és elvtársnők!
Tisztelt hallgatóközönség!

27 évvel ezelőtt, 1917 november 7-én Lenin és Sztálin (nagy éljenzés) vezetésével, a bolsevik párt vezetésével Oroszország dolgozó népe megdöntötte az imperialisták hatalmát a saját országában. A nép kezébe vette a hatalmat és hosszú, kemény, szívós, áldozatos harcokban megvédte a külső és belső ellenségek ellen. Ezekben a harcokban megalapozta a szovjet államot, amelynek atyja a nagy Lenin, zseniális építőmestere Sztálin. (Hosszantartó éljenzés.)

Vannak, akik azt gondolják, hogy a szocialista forradalom Oroszországban a munkásság kizárólagos ügye volt. A munkásság — szövetségben a szegény parasztsággal — termés-

szétesen vezető szerepet játszott a forradalom megvalósításában és döntőleg volt érdekelve benne. De a nagy szocialista forradalom egyben Oroszország nemzeti ügye is volt. Arról volt szó, hogy Oroszország, mely elmaradt, melyet a cárok uralma szegénységben és nyomorban tartott, melyet belevitt egy imperialista háborúba és háborús vereségbe, mely átélt egy szörnyű összeomlást, milyen uton és módon emelkedhet fel ismét. Lenin és Sztálin (lelkes éljenzés), a nép vezeterei mutatták az utat, a felemelkedés útját. Ezen az uton haladva Oroszország legyőzhette a nehézségeket, kijuthatott a pusztulásból, fejletlen mezőgazdasági országból Európa egyik legfejlettebb ipari országává válhatott, kifejlődhetett a mezőgazdaság, virágzásnak indulhatott a kultúra, kibontakozhattak azok a hatalmas teremtmények, melyek a nép mélyén szunnyadtak, de amelyeket elnyomott, leszorított a régi rendszer.

Az orosz munkások, az orosz nép nem haboztak. Teljes elszántsággal és határozottsággal ráléptek a Lenin és Sztálin mutatta útra. Hogy

mit értek el, hogy mivé lett rövid idő alatt Oroszország, azt leginkább megmutatja a mai háború.

A nagy honvédelmi háború, amelyet a Szovjetunió folytat, volt a próbaköve annak a világtörténelmi jelentőségű átalakulásnak, amely 1917 november 7-én és az azt követő negyedszázad alatt Oroszországban végbement. Mindenki tudja, hogy a német fasiszta hordák végigszárguldtak Európának majdnem minden országán, anélkül, hogy komoly ellenállásra találtak volna. És Hitler (pfuj! le vele!) elkapatottságában azt képzelte, hogy ugyanezt megteheti a Szovjetunióban is. Sokan voltak Németországon kívül is, akik azt hitték, hogy elég, ha a német hordák megindulnak Kelet felé és néhány hét alatt vége lesz a Szovjetuniónak. De keservesen csalódtak Berlinben és kellemesen azok, akik együttéreztek a Szovjetunióval és féltek, hogy a német fasiszta rablók legázolják.

Mikor a német hódítók orvul rátörtek a Szovjetunióra, Sztálin hívására az egész szovjet nép, mint egy ember állt harcba. Az óriási or-

szág apraja-nagyja, férfiak és nők, fiatalok és öregek, a mögöttes területen és az arcvonalon, hegyeken és völgyeken, mocsarakon és síkságon, mindenütt fegyverrel, kalapáccsal, sarlóval és tollal egy cél szolgálatába állottak: legyőzni a gyűlölt ellenséget! És az eredmények nem maradtak el.

Elsőízben parancsolt megálljt egy hadsereg annak a német hadseregnek, amely azelőtt nem ismert akadályt. Moszkvánál, Leningrádnál, Sztalingrádnál a harcok egész során szenvedett súlyos vereséget a verhetetlennek kikiáltott német hadsereg. Nagy vezérének, Sztálinnak a vezetése alatt a Vörös Hadsereg diadalról diadalra vitte a szovjet fegyvereket. A világ elámúlt és keszreste az »orosz csoda« nyitját.

Mi történt? Az történt, hogy Oroszország Szovjetunióvá lett. Az történt, hogy azok az erők, amelyeket azelőtt elnyomtak, kifejlődhettek. Az történt, hogy 10—12 év alatt a Szovjetunióban megtízszereződött az ipari termelés. A mezőgazdaságban óriási fejlődési folyamat indult meg. A kultúra a nép közkincsévé vált.

Hatalmas szervező erők mutatkoztak meg például akkor, amikor a német csapatok Moszkva elé érkeztek és mikor az üzemek százait és ezreit kellett az ország belsejébe szállítani. A szovjet rendszer, párosulva a szovjet nép hazaszeretével, a Szovjetországban élő népek egymás közti barátságával, a szovjetkormány és a bolsevik párt céltudatos, messzirelátó, zseniális politikai és katonai vezetése alatt hozta létre azt, amit milliók és milliók csodának tartottak. Azért gondolták, hogy csoda történt, mert a reakció, fasiszta propaganda félrevezette a népeket, rágalmazta a Szovjetuniót és úgy igyekezett beállítani a dolgokat, mintha a Szovjetunióban erőszakuralom állna fenn. A háború megmutatta, hogy nincs szilárdabb és egyben demokratikusabb ország, mint a szociálista Szovjetunió.

A Szovjetunió két éven keresztül egyedül vitte a harcot a német fasizmus ellen. Vitte a harcot és verte a németeket. Ezzel bebizonyította, hogy egymagában is erősebb, mint a világ addig katonailag legerősebbnek tartott országa, Németország.

De Németország nemcsak katonai vereségeket szenvedett ebben a háborúban, hanem erkölcsi és politikai vereséget is. Németország erkölcsi és politikai veresége abban áll, hogy ugyanakkor, amikor Hitler arra számított, hogy az egész világot egyesítheti a Szovjetunió ellen, az egész világ egyesült a Szovjetunióval Hitler=Németország ellen. Az erkölcsi és politikai vereség, melyet Németország elszenvedett, abban is kifejezésre jutott, hogy, azok az országok, amelyek szövetségesei voltak, a Vörös Hadsereg és a vele szövetséges angol és amerikai hadseregek csapásai alatt — sajnos Magyarország kivételével — otthagyták Hitlert és ellene fordították fegyvereiket.

A Szovjetunió ma a világ egyik leghatalmasabb országa és minden szabadságszerető nép feléje fordítja tekintetét. A háború Keleten és Nyugaton elérte Németország határait. Most már csak rövid idő kérdése Hitler=Németország teljes katonai szétzúzása.

Eltársak! Jól lehet hazánk helyzete ma egészen más, mint Oroszországé volt 1917-ben,

mégis van egy lényeges közös vonás Magyarország mai és Oroszország 1917-es helyzete között. Ez abban áll, hogy Magyarország, úgy, mint Oroszország 1917-ben, súlyos nemzeti katasztrófát élt át. Mohács óta nem érte a magyar nemzetet olyan szerencsétlenség, mint a mai. De a magyar nép tragédiáját betetőzi az, hogy Magyarország nem egyszerű katonai vereséget szenvedett, hanem katonai vereséget szenvedett Hitler-Németország oldalán. Annak a Hitler-Németországnak oldalán, amelyet az egész szabadságszerető világ méltán gyűlöl ádáz gyűlölettel. Vereséget szenvedett a Szovjetunió elleni háborúban, amelynek oroszlánrésze van abban, hogy Európa népei és az egész emberiség megszabadul a német imperializmus náci fekélyétől.

Kik a felelősek azért, hogy az ország ilyen súlyos helyzetbe került? Felelősek azok, akik reakciós meggondolásokból, önző érdekekből, gyávaságból, ostoba rövidlátásból beletaszították hazánkat a német háború poklába. Felelősek azok, akik látva, hogy a háború menthetetlenül elveszett, határozott cselekvés, országmentés he-

lyett a kivárás végzetes politikáját folytatták. Folytatták mindaddig, amíg az ország területe harcterré lett. De elsősorban felelősek azok a banditák, a nyilas orgyilkosok, akik mikor már Horthy is belátta, hogy a háború elveszett, a nemzet hátába döfték a törő, kiszolgáltatják az országot a gyűlölt német fasiszta elnyomóknak. Elsősorban az ő bűnük, hogy a Vörös Hadsereg nem mint a magyar nép és a honvédség fegyvertársa jött az országba, hanem úgy kénytelen megszállni Magyarországot, mint ellenséges országot. Az ő bűnük, hogy a demokratikus országok nem úgy kezelik hazánkat, mint szabad országot, hanem, mint támadó, agresszív országot, melyet le kell fegyverezni, ártalmatlanná kell tenni. Az ő bűnük, hogy nincsen az országnak központi kormánya, mert a német pénzén felbérelt nyilas bábkormányt nem lehet kormánynak nevezni. Az ő bűnük, hogy megrendültek a magyar államiság alapjai.

Szembe kell néznünk a valósággal, akár milyen súlyos is. Nagyon mélyre süllyedtünk. Rendkívül nehéz a helyzetünk és még nagyobb

nehézségeknek nézünk elébe. Az országot kifosztották a németek. Városaink jelentékeny része romokban hever. A termelés folyamatossága megakadt. Az élelmezés biztosítása óriási erőfeszítést követel. Mindezen felül ki vagyunk rászorítva a szabad népek közösségéből.

De a Magyar Kommunista Párt, amelynek élén Rákosi Mátyás áll (éljenzés, taps), aki 15 évet töltött fegyházban, ebből tizet itt Szegeden, mert harcolt a magyar nép szabadságáért, a Magyar Kommunista Párt ebben a nehéz helyzetben is tudja és hirdeti: lesz magyar ujjászületés! (Hosszantartó, lelkes éljenzés.)

Magyarország ujjászületése attól függ, hogy összefogjanak az összes demokratikus, haladó erők, mindenki, aki a német fasizmus ellen van. Az ujjászületés nagymértékben függ attól is, hogy az országnak abban a részében, amely még nincs felszabadítva és elsősorban Budapesten, ahol még a németek elnyomják a népet és a nyilasok garázdálkodnak, a nép a legközelebbi napokban vagy hetekben bátran, elszántan szembe szálljon a nácikkal és nyilas bérenceikkel. Ma

gyarország ujjaszületése függ attól is, hogy a megszállt területen a lakosság teljes mértékben segítse és támogassa a Vörös Hadsereget, hogy a szovjetkatonák minden lépésüknél érezzék, hogy nem ellenséges országban vannak. (Ugy van! Ugy van!)

A nagy nemzeti feladatot, mely az ország előtt áll, sem a Kommunista Párt, sem semmi-féle más párt nem képes egyedül megvalósítani. A Kommunista Párt egyike a demokratikus pártoknak. Mint ilyen szívesen, készséggel vállalja a ráeső részt az ország ujjaépítésében, abban, hogy a magyar népet kivezesse abból a katasztrófális helyzetből, amelybe urai beletaszították. De a Kommunista Párt azt tartja, hogy neki nincs monopóliuma és nem kell neki monopólium arra, hogy a tömegek között dolgozzon az új Magyarország felépítéséért. A Kommunista Párt nem helyesli azt, hogy azon a területen, ahol a Vörös Hadsereg tartózkodik, csak egy párt működjék. Működjék a többi párt is. Erről a tribünről a Magyar Kommunista Párt vezetősége nevében felszólítást intézek a Szociáldemokrata

Párt vezetőihez, a Kisgazda Párthoz és az összes haladó pártokhoz, kezdjék meg és folytassák működésüket. A mi állásfoglalásunk az, hogy minél erősebb lesz mindegyikünk és minél szorosabb lesz közöttünk az összefogás, annál gyorsabb és könnyebb lesz az ország felemelkedése. Minél szélesebb lesz az országban a nemzeti egység, annál hamarabb indul meg a termelő munka, annál előbb szilárdul meg a közrend, minden állam életének előfeltétele. Magyarország újjászületése csakis a német fasizmus és a német bérencek elleni kérlelhetetlen harcban, a demokráciáért vívott küzdelemben valósulhat meg.

Vannak egyes kommunisták, akik tekintetüket a Szovjetunióra vetve, azt gondolják, hogy most arról van szó itt Magyarországon, hogy megvalósítsuk a szociálizmust. Ez nem a Magyar Kommunista Párt álláspontja. Nem helyes álláspont az, hogy a szociálizmust a vereség romhalmazán építsük fel. A mi felfogásunk az, hogy egyesült erővel kell harcolni és kell megvalósítani a független, demokratikus, népi Magyarországot.

Azonban az erők összefogása szervezetet követel. Szervezetben rejlik az erő. Nemcsak erős kommunista, kisgazda, szociáldemokrata pártra van szükség, hanem szükség van egy olyan szervre is, amely a legszélesebb néprétegeket összefogja. Szükség van olyan bizottságokra, melyekben helyet foglalnak az összes haladó pártok és szervezetek képviselői. Szükség van Nemzeti Bizottságokra itt és az ország azon részén is, mely ma még a német fasizmus csizmája alá van tiporva. A Nemzeti Bizottságokat mi itt megteremthetjük szabadon. Az ország német megszállta részén meg kell szervezni őket a föld alatt. Létre kell hozni a Nemzeti Bizottságot Szegeden és minden más városban és községben. A felszabadított területen a Nemzeti Bizottságok feladata, hogy mindenütt mozgósítsák a népet a nehézségek leküzdésére, a termelő munkára, a Vörös Hadsereg támogatására, mely szétzúzza a hazánkat elnyomó német fasiszta imperializmust.

Az orosz nép a maga sajátos viszonyai közepette megtalálta az országmentés útját. Nekünk a mi viszonyaink között kell megtalálni a mi

útunkat. Ezen az uton haladva le fogjuk küzdeni
a nehézségeket, bármily nagyok is legyenek.

Éljen a szabad, független, demokratikus Ma-
gyarország!

Éljen a demokratikus erők összefogása!

Halál a német fasizmusra és nyilas béren-
ceire!

Éljen a Szovjetunió és Vörös Hadserege!

Éljen Sztálin, a szovjet hadsereg fővezére!
(Hosszantartó éljenzés és taps.)

„SZIKRA”

K Ö N Y V K I A D Ó

LENIN

élete és tevékenysége

SZTÁLIN

rövid életrajza

SZTÁLIN:

A leninizmus kérdései

VAS ZOLTÁN:

16 év fegyházban

RÉVAI JÓZSEF:

Kossuth Lajos

B. LAVRENYEV:

Egyszerű emberek

F. FJODOROV:

Vallás a Szovjetunióban

V. GROSZMAN:

Írások a háborúból

Sz. U. N.

19 DUGONICS TÉR 12. 44
